

DOPLACENIE (3) *sb n*

Tekst nie oznacza pochyleń; o oraz a jasne (tak w dopłacić).

sg N dopłacenie (2). ◇ L dopłaceniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oddanie reszty należności, uzupełnienie zapłaty (3) :

dopłacenie czego (2): Brożk Kurk który bel przy tim dopłaceniu a zaplaceniu tey włoki, przyfliubil fąm od liebie i potomstwa swego pokoi ZapKościar 1579/2. Italo się dopłacenie domu od Vtćiwego Iakuba ZapKościar 1581/21.

dopłacenie czym komu (1): Stalo się dopłaczenie piędzmi Opatrzny Malgorzacie ZapKościar 1582/26.

Cf DOPLACIĆ

KN